

بررسی میزان آگاهی دختران از ماهیت و خطرات بیماری سرخجه و ارتباط آن

با آمادگی جهت واکسیناسیون بر علیه این بیماری

مهرناز دوستدار صنایع*

*مری رسته بهداشت - دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گیلان

چکیده

بیماری سرخجه با همه پراکندگی در جهان حائز اهمیت ویژه ای در کودکان نیست و سیر خوش خیم و ملایمی را طی می کند در اغلب موارد علایم آن با بیماریهای ویروسی دیگر اشتباه شده و در ۳۰٪ موارد ابتلا به آن تشخیص داده نمیشود لیکن اهمیت بیماری از نظر ایجاد نقایض و ناهنجاریهای مادرزادی در جنین بدنبال ابتلاء مادر در سه ماهه اول بارداری مورد توجه می باشد. برای پیشگیری از بروز این بیماری که سندرم سرخجه مادرزادی نامیده میشود اطمینان از انجام واکسیناسیون دوران کودکی و یا گزارش ابتلا به بیماری کافی نیست و در هر جمعیتی باید از تیراقتی بادی در دختران نوجوان و بالغین در سنین باروری اطمینان حاصل نمود و افراد حساس قبل از حامله شدن واکسینه شوند.

هدف از انجام این پژوهش تعیین میزان آگاهی واحدهای مورد پژوهش در مورد ماهیت و عوارض بیماری سرخجه گروه در معرض خطر، خطرات ناشی از ابتلاء این بیماری در دوران بارداری و تعیین ارتباط آگاهی با میزان تمایل نمونه ها جهت تزریق واکسن بر علیه بیماری سرخجه و انجام اقدامات پیشگیری کننده می باشد زیرا ارتقاء آگاهی و ایجاد حالت آمادگی همه افراد جامعه برای انجام رفتارهای صحیح بهداشتی مستلزم شناسایی نیازهای اساسی آنان از طریق و سنجش سطح آگاهی و میزان انگیزه و تمایل جامعه به اجرای فعالیت های پیشگیری کننده می باشد. ابزار گردآوری داده ها از طریق پرسشنامه بوده که از طریق مراکز بهداشتی بطور تصادفی به ۲۳۰ نفر از نمونه های واجد شرایط داده شده است. تجزیه و تحلیل آماری یافته ها نشان می دهد که اکثر واحدهای مورد پژوهش ۵۷/۳٪ از آگاهی ضعیفی در مورد این بیماری برخوردار بوده اند و تصور می کردند سرخجه یک بیماری دوران کودکی است که برای بالغین خطر جدی در پی نخواهد داشت و بیشتر از نیمی از نمونه ها درخصوص زمان و نحوه واکسیناسیون اظهار بی اطلاعی نمودند و ۸۷/۲۰٪ از آنان به سئوالات مطرح شده در خصوص مهمترین و ضروری ترین اقدام پیشگیری کننده در صورت تماس زن باردار با بیمار مبتلا به سرخجه و یا ابتلا به بیماری در زمان حاملگی پاسخ های نادرست داده اند. لیکن صرف نظر از آگاهی ضعیف واحدهای مورد پژوهش اکثریت آنان از نگرش مثبت و انگیزه کافی جهت انجام اقدامات موثر بهداشتی برای جلوگیری و تشخیص به موقع بیماریها برخوردار بوده اند زیرا ۸۵/۶۵٪ از نمونه ها حاضر به تزریق واکسن بوده و بیشتر از ۹۸٪ تمایل داشتند که جهت جلوگیری از بدنی آمدن فرزندان با نقایض مادرزادی میزان ایمنی آنان قبل از حاملگی مشخص گردد. در نهایت می توان گفت با توجه به پایین آمدن وضعیت ایمنی زنان در سطح کشور و عدم آگاهی کافی جمعیت در معرض خطر با خطرات و عوارض مخرب این بیماری در دوران بارداری و همچنین بالا بودن میزان تمایل به همکاری دختران در حال ازدواج که مادران آینده محسوب میشوند برای انجام آزمایشات و یا واکسیناسیون قبل از بارداری جهت حفظ سلامت خود و فرزند که بدنی خواهند آورد وقت آن رسیده است که مسئولین بهداشتی کشور گام های سریع و مؤثری در جهت آموزش همگانی جامعه و برنامه ای مدون جهت انجام واکسیناسیون برای پیشگیری از این بیماری بردارند.

کلیدواژه ها: سرخجه / واکسیناسیون

مقدمه

بیماری سرخجه یک عارضه بثور و ویروسی شایع در بین کودکان و نوجوانان بویژه در سنین دبستان است که قرن‌ها با مخملک و سرخک اشتباه می‌شده است (۱۲). این بیماری به دو شکل بروز می‌کند سرخجه بعد از تولد که در کودکان و گاهی در افراد بالغ جوان دیده می‌شود و دیگری سرخجه مادرزادی که در نتیجه عفونت مادر در زمان بارداری بخصوص در سه ماهه اول همراه با بروز ناهنجاری‌ها در جنین می‌باشد (۲). امروزه ایمنی فعال از طریق واکسیناسیون به عنوان مناسب‌ترین و ارزاترین راه پیشگیری از این عفونت در جامعه محسوب می‌شود و از نظر کارشناسان بهتر است تزریق واکسن بیماری سرخجه در سنین بلوغ و نوجوانی بکار گرفته شود تا امکان پخش ویروس وحشی در بین مردم زیاد شود و بچه‌ها در سنین کودکی شانس ابتلاء به بیماری و در نتیجه مصونیت دایمی و طبیعی را داشته باشند (۱۳). در کشور ایران متأسفانه برنامه مدون برای پیشگیری از این بیماری و آمار مشخص از میزان واکسیناسیون گروه‌های سنی مختلف و نیز بیماران مبتلا به سرخجه وجود ندارد و این واکسن بصورت پراکنده و اتفاقی در برخی از مطب‌های خصوصی توسط متخصصین اطفال تزریق می‌شود. بنابراین سیاست فعلی واکسیناسیون اثری در ایمنی جامعه نسبت به این بیماری ندارد (۱۲).

لذا امر پیشگیری و بروز رفتارهای بهداشتی وقتی تحقق می‌پذیرد که آگاهی صحیح در فرد ایجاد شده و شخص تفکر درست را به جای نادرست قرار دهد و شوق همکاری و شرکت در او ایجاد گردد (۳). پایه اصلی پیشگیری از بیماری‌های عفونی در دوران حاملگی شامل مراقبت‌های قبل از ازدواج و بهداشت مادر در دوران حاملگی است که اهمیت فراوانی به جهت جلوگیری از عوارض به جا ماندنی دارد لذا جوانان قبل از ازدواج نیاز به آگاهی کافی در زمینه نحوه ایجاد و انتقال بیماری‌ها و پیشگیری از آنها دارند (۶). اینکار باید در تمام مراحل زندگی یعنی قبل از تشکیل نطفه در رحم از طریق آموزش جوانانی که پدران و مادران آینده خواهند بود شروع و تا پایان عمر ادامه یابد (۱). آگاهی فرد موجب شکل‌گیری گرایشی در او می‌گردد و این گرایش منجر به نوعی آمادگی در فرد می‌شود که گاهی موارد هم ممکن است با شناخت و آگاهی فرد ارتباط نداشته باشد و موجب بروز اعمال غیرارادی که صرفاً در نتیجه احساس نیاز

برای رسیدن به بالاترین سطح سلامت و پیشگیری از بیماری‌ها است گردد (۶). لیکن انگیزه و تمایل افراد برای هرگونه اقدامات پیشگیری کننده بر حسب تفاوت در طبقات اجتماعی، اقتصادی، مذهب و محل زندگی با همدیگر متفاوت است (۵). لذا پژوهشگر تلاش کرده است با توجه به ویژگی‌های فردی نمونه‌های مورد پژوهش ارتباط بین آگاهی آنان در مورد بیماری سرخجه و نحوه پیشگیری از آن با آمادگی جهت انجام واکسیناسیون و بررسی نتایج حاصله از آن بتواند نیازهای اساسی قشر در معرض خطر را در رابطه با ارتقاء آگاهی و ایجاد انگیزه شناسایی نموده و توجه مسئولین بهداشتی کشور را به این بیماری و تدوین برنامه‌های واکسیناسیون همگانی و منظم در سراسر کشور جلب نماید.

مواد و روش کار

ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش پرسشنامه‌هایی حاوی ۳۳ سوال بوده که در سه قسمت مشخصات فردی (۹ سوال)، آگاهی در مورد بیماری سرخجه و نحوه پیشگیری از آن (۱۶ سوال)، و میزان انگیزه و آمادگی برای انجام واکسیناسیون واحدهای مورد پژوهش (۸ سوال) مطرح گردید. برای هر پاسخ صحیح یک نمره در نظر گرفته شد و امتیازات بدست آمده سه سطح خوب، متوسط و ضعیف تقسیم گردید. لذا چنانچه فردی ۵-۱۰ امتیاز را کسب کرده در سطح ضعیف، کسانی که ۱۰-۱۶ امتیاز کسب کرده اند در سطح متوسط و افرادی که نمرات ۱۶-۱۸ را دارا بوده اند در سطح خوب قرار گرفته اند. جامعه این پژوهش را کلیه دختران در حال ازدواج مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهرهای منتخب استان گیلان که واجد شرایط مطالعه بودند تشکیل داده‌اند که از بین آنان نمونه‌های پژوهش انتخاب گردید ابتدا از مناطق شمال، جنوب، مشرق و غرب استان گیلان ۷ شهر رشت، بندر انزلی، صومعه سرا، لاهیجان، آستانه اشرفیه، لنگرود و رودسر بطور تصادفی بعنوان محیط پژوهش انتخاب گردید. و با توجه به اینکه در هر شهر تنها یک مرکز جهت انجام آزمایشات قبل از ازدواج اختصاص داده شده است لذا با توجه به تفاوت جمعیت شهر و روستایی هر شهر، مجموعاً ۲۳۰ نفر از دختران در حال ازدواج که بطور تصادفی به مراکز بهداشتی جهت انجام آزمایشات مراجعه کرده بودند بعنوان نمونه پژوهش انتخاب گردیدند.

نتایج

نتایج آزمونهای آماری در این مطالعه نشان میدهد که اکثریت نمونه های مورد پژوهش (۵۱/۳٪) در مورد بیماری سرخجه و خطرات ناشی آن بخصوص در دوران بارداری از آگاهی ضعیفی برخوردار بوده اند (جدول شماره ۱).

جدول شماره ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی دختران در حال ازدواج مراجعه کننده به مراکز بهداشتی شهرهای استان گیلان برحسب میزان آگاهی آنان در مورد بیماری سرخجه و نحوه پیشگیری از آن، ۱۳۷۲ (۲۳۰ نفر)

آگاهی	تعداد	درصد
خوب	۱۸	۷/۸۳
متوسط	۱۴	۴۰/۸۷
ضعیف	۱۱۸	۵۱/۳
جمع	۲۳۰	۱۰۰

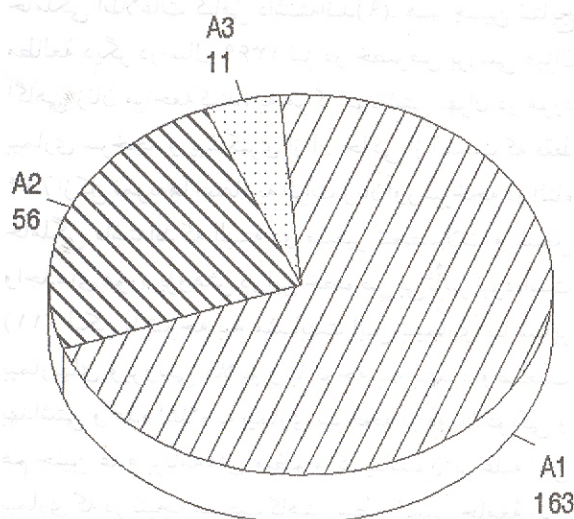
میگردد. لیکن علیرغم این میزان آگاهی ضعیف، ۵۷/۴۰٪ از واحدهای در مورد پژوهش تمایل داشتند که میزان ایمنی آنان در برابر بیماری سرخجه مشخص شود (جدول شماره ۲).

جدول شماره ۲: توزیع فراوانی مطلق و نسبی دختران در حال ازدواج مراجعه کننده به مراکز بهداشتی شهرهای استان گیلان برحسب میزان آمادگی به عمل آنان در مورد انجام واکسیناسیون بر علیه بیماری سرخجه، ۱۳۷۲ (۲۳۰ نفر)

آمادگی به عمل	تعداد	درصد
خوب	۱۳۲	۵۷/۴۰
متوسط	۴۸	۲۰/۸۷
ضعیف	۵۰	۲۱/۷۳
جمع	۳۲۰	۱۰۰

جدول فوق نشانگر آنست که اکثریت (۵۷/۴۰٪) واحدهای مورد انجام واکسیناسیون بر علیه بیماری سرخجه دارای آمادگی به عمل بالینی بوده اند و بقیه در سطح متوسط (۲۰/۸۷٪) و ضعیف (۲۱/۷۳٪) بوده اند.

و طبق نمودار شماره ۱، ۷۰/۸۷٪ از دختران مورد پژوهش ترجیح دادند که زمان انجام تعیین تیتراژ آنتی بادی در برابر این بیماری قبل از ازدواج باشد. نتایج آزمون نشان داده است که بین متغیرهای میزان تحصیلات، محل سکونت و دارا بودن اطلاعات قبلی در مورد بیماری با میزان آمادگی جهت واکسیناسیون همبستگی معنی داری وجود داشته است ($P < 0/01$).

توزیع فراوانی دختران در حال ازدواج مراجعه کننده به مراکز بهداشتی استان گیلان بر حسب تعیین زمان بررسی میزان ایمنی آنان در برابر بیماری سرخجه، ۱۳۷۲ (۲۳۰ نفر)

تنها ۷/۸۳ درصد از نمونه های گروه سنی ۲۹-۲۰ ساله ساکن شهرها که تحصیلات بالاتر از دیپلم داشتند امتیاز خوبی کسب نمایند. به عبارت دیگر بین متغیر سن و میزان آگاهی با اطمینان بیش از ۹۹ درصد ($P < 0/001$) همبستگی با ضریب $r = 0.34$ وجود دارد. هم چنین با استفاده از آزمون χ^2 بین سایر ویژگیهای فردی مانند تحصیلات، شغل، محل سکونت و داشتن اطلاعات قبلی فرد در مورد بیماری با میزان آگاهی ارتباط معنی داری مشاهده شده است ($P < 0/01$). از مجموع نمونه ها ۶۸/۲۶٪ نیز سابقه ابتلا به بیماری سرخجه یا هیچگونه مدرکی دال بر انجام واکسیناسیون بر علیه این بیماری در سوابق پزشکی خود در دست نداشتند. تجزیه تحلیل یافته ها نشان میدهد که ۷۶/۹۶٪ از واحدهای مورد پژوهشی این بیماری را منحصر به دوران کودکی دانسته و علایم آن را با علایم بیماریها مشابه اشتباه می گرفتند و ۷۲/۶۱٪ از آنان واکسیناسیون در دوران کودکی را بهترین راه مصونیت از این بیماری می دانستند. ۶۱/۷۴٪ از دختران مراجعه کننده به سوالات مربوط به ماهیت بیماری سرخجه مادرزادی و خطرات بروز بیماری در دوران حاملگی پاسخهای نادرست داده اند از طرف دیگر درصد بسیار کمی (۱۹/۵۶٪) از نمونه ها در مورد اقدامات پیشگیری کننده در صورت تماس یا ابتلاء زن باردار با بیمار مبتلا به سرخجه اطلاعات صحیح داشتند و ۶۶/۰۸٪ فکر می کردند که واکسن بر علیه این بیماری بطور روتین طبق جدول واکسیناسیون تزریق

۸۵/۶۵٪ از نمونه ها حاضر به تزریق واکسن بوده و بقیه که حاضر به انجام واکسیناسیون نبوده اند بیشترین دلیل خود را ترس از عوارض واکسن و منع از بارداری ذکر نمودند (۴۷/۰۵٪) و بالاخره با استفاده از آزمونهای آماری مشخص گردید که بین بالا بودن میزان آگاهی و میزان آمادگی جهت انجام واکسیناسیون همبستگی مستقیم با اطمینان بیش از ۹۹٪ ($P < ۰/۰۱$) وجود دارد.

بحث:

آگاه کردن دختران و زنان در سنین باروری کلید سلامت نسل کنونی و آینده است و بهترین روش برای بالا بردن سلامتی و پیشگیری از بیماریها محسوب میگردد. با توجه به نتایج بدست آمده از این تحقیق و ضعیف بودن میزان آگاهی نمونه های مورد پژوهش در خصوص ماهیت و عوارض بیماری سرخچه بخصوص در دوران حاملگی می توان نتیجه گرفت که آگاهیها و اطلاعات جامعه زنان در زمینه مراقبتهای دوران بارداری کافی نمی باشد و این امر نشانگر آنست که در صورت ابتلا یا تماس آنان با بیماریهای قابل انتقال از طریق جفت چه خطرات جدی را می تواند به دنبال داشته باشد در بررسی که توسط امامی افشار در سال ۱۳۶۹ در زمینه بررسی آگاهی و رفتار مادران باردار در خصوص مراقبتهای دوران بارداری انجام گرفته است نیز این نکته تأکید می گردد که از بین ۳۵۰ نفر از نمونه های مورد پژوهش فقط ۱۲٪ آنان در مورد بیماریهای عفونی دوران بارداری و تأثیر آن بر جنین و واکسنهای ضروری دوران حاملگی اطلاعات کافی داشته اند (۹). هم چنین نتایج مطالعه دیگر در سال ۱۳۶۹ نیز در خصوص بررسی میزان آگاهی زنان مراجعه کننده به مراکز بهداشتی تهران در مورد بیماری سرخچه و پیشگیری از آن حاکی از اینست که فقط ۱۴٪ از کل نمونه ها اعتقاد به اثرات زیان آور سرخچه در اثناء حاملگی داشته اند که البته دو متغیر تحصیلات و شغل واحدهای مورد پژوهش در این خصوص بی تأثیر نبوده است (۱۱). لیکن با توجه به مشابهت این بیماری با سایر بیماریهای ویروسی ملایم و با توجه به بهبود وضعیت بهداشتی و عدم ابتلاء به بیماری سرخچه در دوران کودکی و هم چنین عدم برنامه های منظم واکسیناسیون بر علیه این بیماری که در نتیجه موجب کاهش سطح ایمنی جامعه زنان نسبت به این بیماری گشته است بیم آن می رود که در هنگام وقوع اپیدمیهای گسترده، بسیاری از زنان جوان باردار نیز به

این بیماری مبتلا گردند که در اکثر موارد بهبودی سریع حتی بدون نیاز به درمان حاصل می گردد و بارداری بدون توجه به ابتلاء جنین به بیماری سرخچه و بروز ناهنجاریهای مادرزادی ادامه یافته و نوزاد با عوارض مادرزادی ناشی از این بیماری متولد می گردد، در تأیید این مطلب مطالعه ای که در سال ۱۳۷۰ به جهت بررسی وضعیت ایمنی جامعه زنان تهران نسبت به سرخچه صورت گرفته است نشان می دهد که ۴۹/۹ درصد از جمعیت نفوس زنان شهری نسبت به این بیماری حساسیت داشته و هر لحظه خطر ابتلاء آنان را تهدید می کند (۱۲). بنابراین وقت آن رسیده است که دست اندرکاران و مسئولین بهداشتی کشور برای رسیدن به هدف بهداشت برای همه تا سال ۲۰۰۰ اقدامات موثری در جهت آموزش قبل از ازدواج به زوج های جوان بردارند تا آنها با عوامل تهیه کننده سلامتی مادر و جنین در طی بارداری آشنا شده و کلیه توصیه ها و برنامه های پیشگیری کننده را به اجراء در آورند. از طرفی نتایج حاصله از این پژوهش همچنین نشان می دهد که میزان آمادگی افراد جهت انجام واکسیناسیون بخصوص آنانی که دارای تحصیلات بالاتر از دیپلم بوده اند و در مورد این بیماری و نحوه پیشگیری از آن اطلاعات قبل داشته اند بسیار مطلوب و رضایت بخش بوده است، نتایج تحقیقی که در سال ۶۸ در منطقه شمال ایران نیز صورت گرفته است حاکی از آن است که بین افرادی که تمایل به انجام واکسیناسیون بر علیه بیماری سرخچه داشته اند با متغیرهای سنی، تحصیلات، وضعیت بهداشتی و دانسته های قبلی آنان ارتباط معنی داری وجود داشته است (۸). چاندران و لینگهام نیز در سال ۱۳۷۰ می نویسند: (اقدام به انجام روشهای پیشگیری در بسیاری از موارد صرفاً بدلیل آگاهی داشتن از خطرات ناشی از عدم رعایت نیست بلکه میزان حساسیت فرد او را وادار به انجام اینکارها می نماید بدون اینکه آگاهی درستی در مورد بیماری مورد نظر داشته باشد (۱۰). بنابراین تنظیم و ارائه هرگونه برنامه هایی در راستای انجام آزمایشات تعیین تیرانسی بادی و یا تزریق واکسن بر علیه بیماری سرخچه در مقطع زمانی که دختران جوان آماده ازدواج و پرورش نسل آینده می گردند می تواند با موفقیت کامل به اجرا در آید یعنی ایجاد آزمایشگاههایی برای مشخص نمودن حساسیت جمعیت در معرض خطر نسبت به این بیماری و اشاعه آگاهیهای بهداشتی و آموزش پیشگیری از طریق رسانه های گروهی و کادر پزشکی بهترین تصمیم جامع و عملی به جهت جلوگیری از تولد نوزادان معلول ناشی از این سندرم خواهد بود.

منابع:

- Bradly V. Rubella Immunity in (14-18) and Rural Regions of Tonkabon. Med J of the Islamic Republic of Iran 1988; 2(3):88-94.
- Das B, et al. Congenital Rubella After Previous Maternal Immunity. Public Health 1990; 85(1): 132-4.
- Dittman SJ. The Expanded WHO Vaccination Program and the Vaccination Strategy in East Germany. Eur J Epide 1990; 36(4): 186- 191.
- Froster J. Rubella Vaccination. Eur J Ped 1989; 147(6): 570-3.
- Maxweel G. Poverty and Infant Deaths. World Health Forum 1991; 11(1): 82-86.
- Nawalthy K M M. Health Behavior for all. J of Royal of Med 1990; 94 (sep): 44-47.
- Perez T, et al. Rubella in Guinea Papua. Eur J Epide 1991; 7(2): 183- 7.
- Semsar Yazdi MM,etal. Rubella Immunity in Junior High School Girls in Urban
۹. امامی افشار، نضت. "بررسی آگاهی و رفتار مادران باردار مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی منطقه جنوب تهران در زمینه مراقبتهای دوران بارداری". پایان نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۶۸-۶۹.
۱۰. رامچاندان، ل؛ دارمالینگهام، ت: آموزش بهداشت. ترجمه فروغ شفیعی، اذناله آذرگش. تهران: دانشگاه تهران، ۱۳۷۰.
۱۱. شمشیری، سوسن. "بررسی میزان آگاهی زنان مراجعه کننده به بخش آزمایشات قبل از ازدواج مراکز بهداشتی تهران در مورد بیماری سرخچه". پایان نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۶۹.
۱۲. مالک نژاد، پرویز؛ ستاری، مرتضی: بررسی وضعیت ایمنی جامعه زنان تهران نسبت به سرخچه. مجله دانشکده پزشکی تهران، ۱۳۷۰.
۱۳. میرشمسی، حسین؛ شفیعی، عباس: سرخچه و پیشگیری از آن. بهداشت جهان، ۱۳۷۱، سال هفتم شماره اول، صص: ۲۰-۲۳.

A Study on Awareness Rate of Girls About the Nature and the Risks of Rubella in Connection with Their Readiness for Vaccination Against This Disease

M. Doostar- Sanayeh, MPH

ABSTRACT

This search is a correlation coefficient study. Our purpose was to study the relation between awareness rate of the marriageable girls about rubella and prevention from it , with their readiness for vaccination against this diseases.

The specific objectives of this study were determined. Some of the individuals represent the awareness and readiness rate to action and relation between this variables together and with individual characteristics.

In this study, random sampling method was used, and 230 girls who were going to get married, were selected and referred to health center for doing premarriage test in Guilan . For data collection,a questionnaire with 33 open question was prepared that was regulated in 3 sections: Nine questions were related to individual characteristics, sixteen questions about awareness rate and eight about the readiness to action rate. Descriptive and inferential statistics are used for data analysis. Results showed that mean age was 22 years and the majority of samples were housewives with guidance education.

60% had previous information about rubella that %42/76 were by personal studies, %31/74 were affected by rubella and %29/56 were vaccinated against this disease but %67/65 hadn't documented instances.

These findings also showed that only %7/38 of samples gained good level of awareness and %51/3 have mean score. %76/96 of them imagined that rubella is only childhood diseases and didn't know its symptoms, %66/52 thought that vaccination in childhood is the best way for immunity.

%98/26 tended that their immunity was determined and %70/43 were ready for vaccination by one way or another even in private centers, and in %29/57 of mothers, the most important reason of their reluctance was fear of vaccine complications. Also variables such as age, education, occupation, residence, previous information and pervious vaccination with awareness and readiness to action rate persisted correlation.

Results showed that between two variables of awareness and readiness to action rate,

Direct correlation (=19%) was present, although this quantity was small but all persons with good awariness, have high readiness to acquire, too. Thus theory and total objective of study is approved.

Keywords: Rubella/ Vaccination

نتیجه گیری

در مطالعه حاضر، میزان آگاهی از بیماری ابلهانه و واکسیناسیون آن در دختران دبیرستانی شهر تهران، ۶۷٪ و ۱۸٪ به ترتیب بود. همچنین، میزان آمادگی برای دریافت واکسن ابلهانه، ۶۷٪ و ۱۸٪ به ترتیب بود. این نتایج نشان می‌دهد که آگاهی و آمادگی برای واکسیناسیون در این گروه سنی، نسبتاً پایین است. با توجه به اهمیت واکسیناسیون در پیشگیری از بیماری‌های عفونی، لازم است که برنامه‌های آموزشی برای افزایش آگاهی و آمادگی برای واکسیناسیون در این گروه سنی، طراحی و اجرا شود. همچنین، لازم است که برنامه‌های واکسیناسیون، به گونه‌ای طراحی شود که برای این گروه سنی، جذاب و قابل دسترس باشد.

واکسن سه‌گانه آبلهانه، سرخجه و ابلهانه (MMR)

مقدمه

بیماری ابلهانه، یک بیماری عفونی ویروسی است که به‌طور گسترده در سراسر جهان پخش می‌شود. این بیماری معمولاً به‌صورت خفیه در کودکان و نوجوانان بروز می‌کند، اما در موارد نادر، می‌تواند عوارض جدی ایجاد کند. واکسیناسیون یکی از بهترین روش‌ها برای پیشگیری از این بیماری است. با توجه به اهمیت واکسیناسیون در پیشگیری از بیماری‌های عفونی، لازم است که برنامه‌های آموزشی برای افزایش آگاهی و آمادگی برای واکسیناسیون در این گروه سنی، طراحی و اجرا شود. همچنین، لازم است که برنامه‌های واکسیناسیون، به گونه‌ای طراحی شود که برای این گروه سنی، جذاب و قابل دسترس باشد.

در مطالعه حاضر، میزان آگاهی از بیماری ابلهانه و واکسیناسیون آن در دختران دبیرستانی شهر تهران، ۶۷٪ و ۱۸٪ به ترتیب بود. همچنین، میزان آمادگی برای دریافت واکسن ابلهانه، ۶۷٪ و ۱۸٪ به ترتیب بود. این نتایج نشان می‌دهد که آگاهی و آمادگی برای واکسیناسیون در این گروه سنی، نسبتاً پایین است. با توجه به اهمیت واکسیناسیون در پیشگیری از بیماری‌های عفونی، لازم است که برنامه‌های آموزشی برای افزایش آگاهی و آمادگی برای واکسیناسیون در این گروه سنی، طراحی و اجرا شود. همچنین، لازم است که برنامه‌های واکسیناسیون، به گونه‌ای طراحی شود که برای این گروه سنی، جذاب و قابل دسترس باشد.